

ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ

«ΙΣΒΟΡΩΣ»

ΕΝΤΥΠΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ & ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ
ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΑΜΑΡΑΝΤΙΩΤΩΝ

Κρήτης 23 & Χαλκίδος 15231, Χαλάνδρι Αττικής, Κωδικός 6497

έντυπο κλειστό
Αρ. 119/2002
ΑΑ-285

Τριμηνιαία έκδοση.
Αύγουστος-Σεπτέμβριος-Οκτώβριος 2004
Τεύχος 18ο
- Τιμής ένεκεν -

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	σελ.
Ζωογόνο η επικοινωνία με τον γενέθλιο τόπο	3
Δραστηριότητες Πολιτιστικού	
Διαχείριση ιδιωτικών λιβαδιών	4
Αίτηση Αθηνάς Ζιάκου	5
Απάντηση-Απόρριψη Περιφέρειας Ηπείρου	6
Γνωστοποίηση Τ.Σ.Α.	7
Απάντηση στο Τ.Σ.Α. του Δασαρχείου	8
Απάντηση στο Π.Σ.Α. της Γεν. Δ/σης Κ/κης	9
Έγγραφο Τ.Σ.Α. το 1999	9
ΜΥΛΟΣ - Έγγραφα	10-11
Αδελφότητα - Πολιτιστικός, Αλληλογραφία	12
Ι. Μ. Δρυινουπόλεως, Πωγωνιανής & Κονίτσης	13
28η Οκτωβρίου	14-15
Φωτογραφίες - Ποίημα	16

- Τα Ενυπόγραφα κείμενα δεν εκφράζουν απαραίτητα θέσεις και απόψεις του περιοδικού, ούτε και οι συμμετέχοντες στο περιοδικό είναι απαραίτητο να συμφωνούν με τις απόψεις του. Για τα ανυπόγραφα την ευθύνη φέρει η διεύθυνση του περιοδικού.
- Επιτρέπεται η αναδημοσίευση και η μετάδοση όλου ή μέρους της έκδοσης, κατόπιν αδείας του εκδότη ή εφόσον αναγράφεται η πηγή.

Ιδιοκτήτης – Εκδότης – Διευθυντής:

Παναγιώτης Στεφ. Ζακόπουλος

Κρήτης 23 και Χαλκίδος κ. Χαλάνδρι - Τ.Κ. 15231

Τηλ. 210-6721822 κιν. 6972733656

Και Αμάραντος Κονίτσης – Τ.Κ. 44100 – τηλ. 26550 – 23648

Υπεύθυνος τυπογραφείου:

Ευγενία Σπανού

Ευριπίδου 87 – Fax: 210-3214317

Ζωογόνο η επικοινωνία με τον γενέθλιο τόπο

Τόχει ο τόπος μας. Τούτη η, ευλογημένη από τη φύση και την ανθρώπινη παρουσία, γη, η Άπειρος Χώρα. Η αρχέγονος Ελλάς, η Ήπειρος. Ν' ανοίγει φιλόξενα την αγκαλιά της όχι μόνο στα παιδιά της τ' αποδημητικά, μα και σε κάθε «ξένο», που θέλει να πάει κοντά της, έστω για μια ματιά, για ένα πέρασμα, είτε κάτω στους κάμπους και τον Αμβρακικό της Άρτας και της Πρέβεζας, είτε στο απέραντο γαλάζιο του Ιονίου, μα και ψηλότερα στων αετών τις φωλιές, στα Τζουμέρκα, στο Πωγώνι, στη Μουργκάνα, στο Σούλι, στο Ζαγόρι, στην Πίνδο.

Ένα απέραντο περιβόλι ήταν και το περασμένο καλοκαίρι ο γενέθλιος τόπος μας. Ζωντάνεψαν τα χωριά, άνοιξαν οι αυλές των σπιτιών, γέμισαν τα μεσοχώρια, χάθηκε, έστω και πρόσκαιρα, η ερημιά.

Και κει στο ατέλειωτο συναπάντημα ανθρώπων και φύσης, κάτω απ' τα βαθύскиωτα πλατάνια, ψηλά στα έλατα, δίπλα στο κύμα της θάλασσας και στων ποταμών τις όχθες, κάτω από πέτρινα γεφύρια, στήθηκαν τα πανηγύρια.

Ξεδιπλώθηκαν οι χοροί, τα καγκελάρια και τα διπλοκάγκελα, με το κλαρίνο στ' αυτί του πρωτοχορευτή, με το τσίπουρο να βαλσαμώνει τις ψυχές, μεταλαβιά στην κοσμαντάμωση.

Και κει, σαν σε ανάπαυλα για δύναμη κι απαντοχή, ανοίγουν τα πέτρινα σχολειά για να εκθέσουν την Ηπειρωτική δημιουργία, να συζητήσουν οι χωριανοί για τον τόπο τους, πώς θα τον κρατήσουν ζωντανό στου χρόνου τα γυρίσματα. Κι ύστερα πάλι στο χορό και στο πανηγύρι.

Μας λείπει εμάς των μεγαλύτερων η Ήπειρος, που μας σημάδεψε στα πρώτα μας βήματα και μας «κυνηγάει» ακόμα. Σαν διψασμένοι αναζητούμε την πηγή της, κουρασμένοι απ' την «έρημο» της αχανούς μακρινής πολιτείας.

Κι ακολουθούν οι νεότεροι, που'χουν κρυμμένα στην καρδιά τους τα παραμύθια για την Ήπειρο, την πατρογονική αφετηρία, κι αναζητούν να γνωρίσουν τις ρίζες τους, να σκύψουν στους ώμους των προγόνων τους για ν' αντικρύσουν το μέλλον.

Ζωογόνο τούτη η επαφή και επικοινωνία. Γιατί σαν ξεμακρύνει απ' τη βαρυχειμωνιά ο κόσμος, παίρνει μαζί του ένα κομμάτι του, γιατρείο στην «ξενιτιά». Οι λιγοστοί ξωμάχοι π' απομένουν ξέρουν πως τούτη η σιωπή, είναι προσωρινή. Κι η προσμονή για νέα καλοκαιρινά συναπαντήματα είναι γλυκειά.

Μα και σε κάθε ευκαιρία, οι συγχωριανοί επιστρέφουν καθ' όλο το χρόνο, ακόμη και στο καταχείμωνο. Μικρές ρωγμές στην εγκατάλειψη. Να βγάλουν τα τσίπουρα, να καπνίσουν τα μπουχαριά, να σταθούν ανάμεσα στο ξεροβόρι και στο χιονιά, ν' αγναντέψουν και να χαρούν τη «θυμωμένη» Πίνδο, που απ' τα σπλάχνα της προσφέρει αφειδώλευτη ζωή.

Αυτός είναι τόπος μας. Φτωχός, λένε, και μόνος. Και βάλθηκαν να τον φέρουν στον «ίσιο δρόμο». Με φράγματα να «ισιώσουν τη ροή του», να τον «αναπτύξουν».

Τέτοια ανάπτυξη, όχι, μας πληγώνει. Θέλουμε την Ήπειρο, την πατρίδα μας, όπως μας την παρέδωσε η φύση και η ανθρώπινη δημιουργία, που τη σεβάστηκε. Αμόλυντη. Κι έτσι οφείλουμε να τη συνεχίσουμε. Για να τη χαιρόμαστε, εμείς και τα παιδιά μας, να την καμαρώνουμε, να της δίνουμε και να μας δίνει πνοή, να συμπορευόμαστε αρμονικά στο διάβα της ζωής μας.

(Εφημ. "ΠΥΡΡΟΣ", αρ. φυλ. 22)

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ

Από την δραστηριότητα του Πολιτιστικού Συλλόγου, εκτός των άλλων προέκυψαν αμφισβητήσεις, διαμάχες και διενέξεις.

Δημοσιεύω ορισμένα έγγραφα για την καλύτερη ενημέρωση των αναγνωστών και κυρίως αυτών που ενδιαφέρονται. Τα χρόνια προβλήματα που διογκώθηκαν από το κουκούλωμά τους δημιουργούν εντάσεις μετά την ανάδειξή τους. Για την επίλυσή τους χρειάζεται η συσπείρωση όλων των χωριανών, γιατί όλοι αγαπάμε τον τόπο μας και επιδιώκουμε το δίκιο και την πρόοδό του.

Διαχείριση Ιδιωτικών Λιβαδιών

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ

Αρ. Πρωτ. Δήμου Κόνιτσας 2949

Αμάραντος 26-4-2004

ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ ΚΟΝΙΤΣΑΣ
Αντιδήμαρχο κ. Παναγιώτη Γαργάλα
Κοινοποίηση
Τοπικό Συμβούλιο Δ.Δ. Αμαράντου
κ. Αθηνά Ντάκουλα-Ζιάκου

Ακριβής ημερομηνία εισαγωγής των ζώων κ. Αθηνάς Ντάκουλα-Ζιάκου

Παρακαλούμε να μας ενημερώσετε: 1^{ον} για την ακριβή ημερομηνία εισαγωγής των ζώων της ετεροδημότου μας κ. Αθηνάς Ντάκουλα-Ζιάκου στα κοινοτικά βοσκοτόπια του Δ.Δ. Αμαράντου. 2^{ον} Για τον δηλωμένο αριθμό ζώων βοοειδών και αιγοπροβάτων στο Δήμο Κόνιτσας. 3^{ον} Τα ακριβή όρια της διαθέσιμης κοινοτικής περιοχής προς βόσκηση. Σας υπενθυμίζουμε ότι ο Πολιτιστικός Σύλλογος είναι διαχειριστής των ιδιωτικών εκτάσεων του χωριού (βοσκοτόπων) με εξουσιοδοτήσεις, ως εκ τούτου μετά από πλειοδοτικό διαγωνισμό τα έχει ενοικιάσει για την θερινή-φθινοπωρινή περίοδο του 2004. Για το λόγο αυτό απαιτείται να γνωρίζουμε τ' ανωτέρω, για να μεριμνήσουμε για την ομαλή και ακίνδυνη διέλευση των ζώων από τον οικισμό και τις ιδιωτικές εκτάσεις με την απαραίτητη λήψη μέτρων από τα αρμόδια όργανα τάξεως, λόγω ανάρμοστης συμπεριφοράς προηγούμενων χρόνων από τους συνοδούς των ζώων. Επίσης την καταμέτρησή τους και την εξακρίβωση των ενωτίων, προς αποφυγή φιλοξενίας ξένων ή πέραν των δηλωθέντων σε αριθμό και είδος. (Μικρά ή μεγάλα, βοοειδή ή αιγοπρόβατα).

28-4-04

Προς το Δήμο Κόνιτσας

Κοινοποίηση: 1.Πρόεδρο Τ.Σ.Δ.Δ. Αμαράντου
2.Περιφέρεια Ηπείρου
Δ/ΝΣΗ Τοπικής Αυτοδιοίκησης

Αίτηση

Αθηνάς Ζιάκου του Σπυρίδωνος, κατοίκου Δ.Δ. Αμαράντου

Είμαι δημότισσα κτηνοτρόφος 125 μεγάλων ζώων (βοοειδών), τα οποία κάνουν χρήση των θερινών βοσκοτόπων του Δ.Δ. Αμαράντου.

Εκτός από τις δημοτικές βοσκήσιμες εκτάσεις κατά το παρελθόν, επί 15 ετίας και πλέον, προέβαινα σε μίσθωση και ιδιωτικών εκτάσεων από τον Πολιτιστικό Σύλλογο Αμαράντου, καταβάλλοντας ανελλιπώς τα σχετικά μισθώματα.

Την 25-4-2004 η επιτροπή του ανωτέρω Συλλόγου προέβη φέτος για πρώτη φορά σε δημοπράτηση των ιδιωτικών βοσκήσιμων εκτάσεων της περιοχής, πλην όμως με έκπληξη διαπίστωσα ότι εκτός από τις διάσπαρτες ιδιωτικές προέβη σε δημοπράτηση και δημοτικών βοσκήσιμων εκτάσεων καθόσον στις περιοχές «Μακρύκαμπος», «Κουμπλιές», «Λεύκα», «Ντρέμπιζο», «Λίμνες», «Αγία Τριάδα», «Βρυσούλα», «Άγιος Νικόλαος», «Μπανιώτη» κλπ., παρεμβάλλονται εκατοντάδες στρέμματα δημοτικών βοσκήσιμων εκτάσεων ο διαχωρισμός των οποίων από τις ιδιωτικές δεν είναι δυνατός.

Όταν οι ενδιαφερόμενοι κτηνοτρόφοι που είχαμε προσέλθει στη δημοπρασία ενημερώθηκαν ότι με την εν λόγω δημοπράτηση επιχειρούνταν η εκμίσθωση όχι μόνον ιδιωτικών αλλά και δημοτικών εκτάσεων, αποχωρήσαμε και δεν συμμετείχαμε με αποτέλεσμα να πλειοδοτήσει κτηνοτρόφος από τους Φιλιάτες Θεσπρωτίας, ο οποίος ήταν και ο μόνος που παρέμεινε. Στη συνέχεια δε συνήφθη και το σχετικό ιδιωτικό συμφωνητικό, με αποτέλεσμα ο ανωτέρω κτηνοτρόφος να αποκτήσει δικαιώματα σε δημοτικές εκτάσεις από έναν φορέα που δεν ηδύνατο να προβεί νομίμως στην εν λόγω διάθεση.

Επειδή δυνάμει του άρθρου 244 του Δ.Κ.Κ. (Π.Δ. 410/1995) ρυθμίζεται η διάθεση και διαχείριση βοσκοτόπων, οι δε διατάξεις του παραβιάστηκαν κατάφωρα εν προκειμένω.

Για τους λόγους αυτούς ζητώ να προβείτε σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες, ώστε να ακυρωθεί η ανωτέρω δημοπράτηση και εκμίσθωση με σκοπό οι κατά τα ανωτέρω δημοτικές βοσκήσιμες εκτάσεις να αφεθούν στην ελεύθερη χρήση των δημοτών κτηνοτρόφων του Δήμου μας.

Κόνιτσα 27-4-2004
Η αιτούσα

Απάντηση-Απόρριψη

Δημ. Διοικ. & Αποκ/σης- Περιφέρεια Ηπείρου -Επιτροπή αρ. 18Ν. 2218/94

ΘΕΜΑ 8^ο

Εξετάζεται η από 9/6/2004 προσφυγή της Αθηνάς Ζιάκου που στρέφεται κατά της αριθ. 105/2004 απόφασης του Δ.Σ. του δήμου Κόνιτσας που δημοσιεύτηκε στις 3/6/2004.

Η Επιτροπή άκουσε τον εισηγητή της υπόθεσης Βασίλειο Χήτα, διάβασε τη σχετική εισήγησή του και έλαβε γνώση του περιεχομένου του φακέλου της υπόθεσης. Η ανωτέρω προσφυγή πρωτοκολλήθηκε στην επιτροπή στις 9-6-2004 και έλαβε αριθ. πρωτ. 235/9-6-2004 και συμπληρωματικά στοιχεία υποβλήθηκαν από το δήμο με το αριθ. 4282/15-6-2004 έγγραφο του δήμου που έλαβε αριθ. πρωτ. 239/21-6-2004.

Η προσφυγή ασκήθηκε εμπρόθεσμα και κατά συνέπεια γίνεται δεκτή προς συζήτηση.

Ο Δήμος Κόνιτσας με την προσβαλλόμενη απόφαση του Δ.Σ. ρύθμισε τις βοσκές του Δ.Δ. Αμαράντου για την τρέχουσα κτηνοτροφική περίοδο.

Η Αθηνά Ζιάκου με την ανωτέρω προσφυγή της ζητά την ακύρωση της απόφασης γιατί θεωρεί την εισήγηση του αντιδημάρχου αόριστη και ελλιπή, επέτρεψε στο σύλλογο Αμαράντου να δημοπρατήσει βοσκήσιμες εκτάσεις δεν υπάρχει απόφαση του Τ.Σ. Αμαράντου αλλά της προέδρου αυτής.

Επειδή από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι η έκταση που διατίθεται για βόσκηση στην προσφεύγουσα είναι επαρκής για το ζωικό της κεφάλαιο και τούτο διαπιστώνεται από τα στοιχεία του φακέλου (απόφαση Δ.Σ., υπόμνημα Αντιδημάρχου).

Επειδή από πουθενά δεν προκύπτει ότι ο δήμος εκχώρησε το δικαίωμα στο σύλλογο να δημοπρατήσει δημοτικές εκτάσεις και η ευθύνη προστασίας της δημοτικής περιουσίας είναι άλλο θέμα που δεν μπορεί να συνεκδικαστεί με την παρούσα υπόθεση.

Επειδή η λήψη απόφασης για το θέμα του περισσεύματος βοσκής, δεν μπορεί να επηρεάσει τη ρύθμιση των βοσκών αφού ικανοποιούνται οι ανάγκες της προσφεύγουσας.

Επειδή τέλος η πρόεδρος του Τ.Σ. με το έγγραφό της από 21/4/2004 εκφράζει τη γνώμη του Τ.Σ. όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου και όχι την προσωπική της άποψη.

Μειοψηφεί το μέλος της Επιτροπής κ. Θεόφιλος Σταμένκοβιτς ο οποίος έχει τη γνώμη ότι η ρύθμιση βοσκών έγινε χωρίς τη γνώμη της αρμόδιας Υπηρεσίας (Δ/ση Γεωργίας της Νομ. Αυτ/σης) καθ' όσον η μεταβολή της βοσκοϊκανότητας προϋποθέτει έκθεση της Δ/σης Γεωργίας.

Αποφαίνεται κατά πλειοψηφία

(απόφαση 8/5-7-2004)

Απορρίπτει την από 9/6/2004 προσφυγή της Αθηνάς Ζιάκου κατά της 105/2004 απόφασης του Δ.Σ. του Δήμου Κόνιτσας, ως αβάσιμη.

Κατά της ως άνω απόφασης της Επιτροπής χωρεί προσφυγή ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων, εντός προθεσμίας 60 ημερών από την κοινοποίηση της παρούσης.

Ο Πρόεδρος
Κων/νος Γεωργάκης

Ο Γραμματέας
Αθαν. Μπαρέκας

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ
ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΔΗΜΟΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ
Δ.Δ. ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ

Κόνιτσα 30-06-2004
Αριθ. Πρωτ.: Δ.Υ. 4633

Προς
Τον κ. Δήμαρχο Κόνιτσας
Κοιν. Αντιδήμαρχο
κ. Γαργάλα Παναγιώτη

Σας γνωρίζω ότι:

Σήμερα 30-06-2004 η κτηνοτρόφος κα Αθηνά Ζιάκου μετέφερε τα βοοειδή για βόσκηση στην κτηματική περιφέρεια του Δ.Δ. Αμαράντου Δήμου Κόνιτσας.

Με την απόφαση της 10^{ης} Μαΐου 2004 του Δημοτικού Συμβουλίου Κόνιτσας προσδιορίζονται ως ασαφή τα όρια της Δημοτικής (πρώην Κοινοτικής) έκτασης, τα οποία πρέπει να καθορισθούν. Γι' αυτό σας εφιστούμε την προσοχή για περιφρούρηση της Δημοτικής (πρώην Κοινοτικής) έκτασης του Διαμερίσματός μας.

Για το Τοπικό Συμβούλιο
Η Πρόεδρος
Γεράση Χαρίκλεια

.....

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΑΣΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κόνιτσα: 12/07/2004
Αριθ. Πρωτ.: 1593

Προς: Δ.Δ. Αμαράντου
Δήμου Κόνιτσας Αμάραντος

ΘΕΜΑ: Απάντηση σε αίτημα

Απαντώντας στην από 07-07-04 αίτησή σας και αφού εξετάσαμε το αρχείο της Υπηρεσίας μας, σας γνωρίζουμε ότι στις Δημοτικές εκτάσεις ανήκουν τα δάση, οι δασικές εκτάσεις και οι γυμνές-βοσκήσιμες εκτάσεις που εμπίπτουν στα διοικητικά όρια του Δ.Δ. Αμαράντου που με την αριθ. 50/1925 απόφαση του Διοικητικού Δικαστηρίου του Υπουργείου Γεωργίας αναγνωρίστηκε ως ιδιοκτησία της τέως Κοινότητας Αμαράντου.

Όσον αφορά τις ιδιόκτητες εκτάσεις που ζητήσατε να σας γνωρίσουμε, διαπιστώσαμε από το αρχείο της Υπηρεσίας μας ότι και κατά το παρελθόν υπήρξε αλληλογραφία από την τέως Κοινότητα Αμαράντου προς την Υπηρεσία μας με το ίδιο θέμα. Σας γνωρίζουμε λοιπόν ότι στο αρχείο μας δεν υπάρχουν κτηματολογικοί πίνακες με ιδιόκτητους αγρούς και σας παραθέτουμε την αριθμ. 76909/10408/8-3-1989 δ/γή του Υπ. Γεωργίας στην οποία αναφέρονται τα εξής: «Μετά την απόκτηση της κυριότητας από τος Ο.Τ.Α. δασών και δασικών εκτάσεων, είτε με παραχώρηση είτε με αναγνώριση της κυριότητας εκ μέρους του Δημοσίου, το θέμα των τυχόν εγειρομένων μετέπειτα διεκδικήσεων τμημάτων των αναγνωρισθεισών ή παραχωρηθεισών εκτάσεων αποτελεί ιδιωτική διαφορά μεταξύ τρίτων στην οποία το Δημόσιο δεν αναμειγνύεται αφού με την αναγνώριση ή παραχώρηση το Δημόσιο αποξενώθηκε από την κυριότητά του. Επομένως στη διαχείριση των εκτάσεων αυτών νομιμοποιείται είτε ο οικείος ΟΤΑ είτε το τρίτο φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο θα έχει με δικαστική απόφαση κριθεί κάτοχος, νομεύς ή κύριος της έκτασης».

Επομένως για να αναγνωρισθούν επίσημα ως ιδιωτικές εκτάσεις που βρίσκονται μέσα στα διοικητικά όρια του δάσους Αμαράντου, θα πρέπει οι ιδιώτες το δικαίωμα της ιδιοκτησίας να το αποκτήσουν ύστερα από προσφυγή τους στα πολιτικά δικαστήρια με αγωγή κατά του Δ.Δ. Αμαράντου του Δήμου Κόνιτσας.

Το Δ.Δ. Αμαράντου του Δήμου Κόνιτσας θα πρέπει να επιδιώξει την οριστική επίλυση του θέματος εφόσον θεωρεί ότι οι εκτάσεις που διεκδικούν οι ιδιώτες δεν είναι αγροί αλλά έχουν τα χαρακτηριστικά βοσκήσιμων εκτάσεων, προκειμένου να προστατεύσει τα αναγνωρισμένα δικαιώματα ιδιοκτησίας του στις εκτάσεις αυτές.

Μ.Ε.Γ.Γ.Π.Η.
Ο Δασάρχης Κόνιτσας
Δημήτριος Ζήκος

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ & ΤΡΟΦΙΜΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ
Δ/ΝΣΗ Κ.Α.Φ.Ε., ΤΜΗΜΑ Γ

Αθήνα 2/8/2004
Αρ. Πρωτ. 263487

Προς: Πολιτιστικό Σύλλογο
Αμαράντου Κονίτσης

ΘΕΜΑ: ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΕ ΕΡΩΤΗΜΑ ΣΑΣ

Σε απάντηση στο από 29.7.2004 ερώτημά σας, σας γνωρίζουμε τα εξής:
Σύμφωνα με την κτηνιατρική βάση δεδομένων των βοοειδών, στην εκμετάλλευση της κας Ντάκουλα-Ζιάκου Αθηνάς με ΑΦΜ 079801949 και κωδικό εκμετάλλευσης EL 3300434, σήμερα 2.8.2004 εκτρέφονται 52 βοοειδή.

Ο Διευθυντής
Ηρ. Παπαδόπουλος

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΔΗΜΟΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ
ΔΗΜ/ ΔΙΑΜ/ ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ

Αμάραντος 8-3-99
Προς το Δήμο Κόνιτσας

Σε απάντηση στο με αριθ. 986/4-3-99 σας γνωρίζουμε τα παρακάτω: 1. Σε ό,τι αφορά τους βοσκότοπους, λόγω των πρόσφατων πυρκαϊών, το Δασαρχείο Κονίτσης ύστερα από σχετικές διατάξεις έχει απαγορέψει την βόσκηση των ζώων για 10 χρόνια στις Κοινοτικές βοσκήσιμες εκτάσεις.

Στην διοικητική περιφέρεια της πρώην Κοινότητας ενοικιάζονταν μόνον τα λειβάδια, που ανήκουν σε ιδιώτες από τον Πολιτιστικό Σύλλογο του Αμαράντου, για λογαριασμό τους...

Ο Πρόεδρος του Τ.Σ., Βασίλειος Ζακόπουλος

ΜΥΛΟΣ

Αθήνα 4-9-2003

Αρ. Πρωτ.: ΥΠΠΟ/ΔΝΣΑΚ/Γ/7/36208

Προς 6^η Εφορεία Νεωτέρων Μνημείων
Κοιν. 1. Πολιτιστικός Σύλλογος Αμαράντου
2. Εκκλησιαστική Επιτρ. Αμαράντου Κόνιτσας

Θέμα: Επιστροφή Φακέλου

Σε εφαρμογή του με αρ. πρωτ. 2402/17-6-2003 εγγράφου της κας Γενικής Γραμματέως του ΥΠ.ΠΟ., σύμφωνα με το οποίο θέματα που δεν κρίνονται ως μείζονος σημασίας θα εξετάζονται από τα Τοπικά Συμβούλια Μνημείων (αρ. 50 Ν. 3028/02), σας επιστρέφουμε το φάκελο που αφορά στο χαρακτηρισμό ως μνημείου του πέτρινου νερόμυλου που βρίσκεται στο χωριό Αμάραντος Κόνιτσας, ιδιοκτησίας της εκκλησίας και παρακαλούμε για τις δικές σας ενέργειες.

Παρακαλούμε να μας κοινοποιήσετε την απόφαση του Τοπικού Συμβουλίου Μνημείων προκειμένου να ενημερώσουμε τα Αρχεία της Υπηρεσίας μας.

Η Διευθύντρια
Φουντούκου Μ.

.....
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ

Αθήνα, 1-4-2004

ΠΡΟΣ
Γ.Δ.Α.Μ.Τ.Ε.
Δ/ση Νεώτερης και Σύγχρονης
Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς

ΘΕΜΑ: «Επίσπευση αποφάσεως χαρακτηρισμού ως μνημείου πέτρινου νερόμυλου Δ.Δ. Αμαράντου, Ιδιοκτησίας Εκκλησίας»

Προκειμένου να ενταχθεί στο LEADER+ για να αποκατασταθεί ο Πέτρινος Νερόμυλος και να διαμορφωθεί ο περιβάλλον χώρος του, παρακαλούμε να επισπευσθεί και εξετασθεί, κατά προτεραιότητα, ο φάκελος που αφορά το χαρακτηρισμό ως Ιστορικού Διατηρητέου Μνημείου και Έργου Τέχνης του Πέτρινου Νερόμυλου του Δ.Δ. Αμαράντου, Ιδιοκτησίας της Εκκλησίας, για την έκδοση σχετικής απόφασης.

Με τιμή
Το Δ.Σ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΝΑΣΤΗΛΩΣΗΣ ΜΟΥΣΕΙΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΝΕΩΤΕΡΗΣ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΝΕΩΤΕΡΩΝ ΜΝΗΜΕΙΩΝ

Αθηνά, 11/08/2004

Αρ. Πρωτ.: ΥΠΠΟ/ΔΝΣΑΚ/62226/1509

Προς Εκκλησιαστική Επ. Αμαράντου Κόνιτσας

ΘΕΜΑ: Χαρακτηρισμός ως μνημείου του πέτρινου νερόμυλου που βρίσκεται στην περιοχή του Δημοτικού Διαμερίσματος Αμαράντου του Δήμου Κόνιτσας (Ν. Ιωαννίνων), ιδιοκτησίας Ι.Ν. Αγ. Γεωργίου.

ΑΠΟΦΑΣΗ

- Έχοντας υπόψη: 1.Τις διατάξεις α) του Ν. 1558/85 «Περί Κυβέρνησης και Κυβερνητικών Οργάνων» που δημοσιεύθηκε στο Φ.Ε.Κ. 137/26-7-85 β) του Ν. 3028/02 «Για την προστασία των Αρχαιοτήτων και εν γένει της Πολιτιστικής Κληρονομιάς» (Φ.Ε.Κ. 153/Α/28-6-2002) γ) του Ν. 2039/92 «περί Κύρωσης της Σύμβασης για την προστασία της Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης» (Φ.Ε.Κ. 61/Α/13-4-92) δ) του Π.Δ. 191/2003 (ΦΕΚ 146/Α/13-6-2003) «Οργανισμός Υπουργείου Πολιτισμού»
- 2.Την με Α.Π. 133/24-3-2004 απόφαση του Πρωθυπουργού και Υπουργού Πολιτισμού (Φ.Ε.Κ. 527/Β/24-3-2004) με την οποία ανατίθεται η άσκηση αρμοδιοτήτων στην αναπληρωτή Υπ. Πολιτισμού Φ. Πάλλη Πετραλιά και στους Υφυπουργούς Γ. Ορφανό και Π. Τατούλη, όπως διορθώθηκε και δημοσιεύτηκε στο Φ.Ε.Κ. 558/02-04-2004.
- 3.Την Υπουργική Απόφαση ΥΠΠΟ/ΔΟΕΠΥ/ΤΠΟΝΥΣ/15/3696/20-01-2004 «Μεταβίβαση αρμοδιοτήτων του Υπουργού Πολιτισμού στις Περιφερειακές...» (Φ.Ε.Κ. 70/Β/20-01-2004) καθώς και την Υπουργική Απόφαση ΥΠΠΟ/ΔΟΕΠΥ/ΤΠΟΝΥΣ/14/3698/20-01-2004 «Οργάνωση και λειτουργία των Συμβουλίων του Ν. 3028/02» (ΦΕΚ 70/Β/20-01-2004)
- 4.Την εισήγηση της ΥΝΜΤΕ Ηπείρου και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου που συντάχθηκε από την Υπηρεσία
- 5.Την ομόφωνη γνωμοδότηση του Τοπικού Συμβουλίου Μνημείων Ηπείρου με αριθμό Πρακτικού 07/24-011-2003

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ

Χαρακτηρίζουμε ως μνημείο, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 3028/02, τον πέτρινο νερόμυλο, που βρίσκεται στην περιοχή του Δημοτικού Διαμερίσματος Αμαράντου του Δήμου Κόνιτσας (Ν. Ιωαννίνων), ιδιοκτησίας Ι. Ν. Αγ. Γεωργίου, διότι πρόκειται για αξιόλογο μνημείο της προβιομηχανικής περιόδου, που ενσωματώνει στοιχεία λαϊκής αρχιτεκτονικής.

Ο νερόμυλος συνδέεται με την οικονομική δραστηριότητα της περιοχής και είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με τις μνήμες των κατοίκων της περιοχής.

Για την καλύτερη προστασία, προβολή και ανάδειξη του μνημείου ορίζεται περιβάλλον χώρος πενήντα μέτρων (50 μ) περιμετρικά του μνημείου.

**Ο Υφυπουργός Πολιτισμού
Τατούλης Πέτρος**

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ «ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ»

Προς τον Πολιτιστικό Σύλλογο Αμαράντου

Σας γνωρίζουμε ότι στις 25-2-2004 το Δ.Σ. της αδελφότητας που προήλθε από τις εκλογές της 15-2-2004, συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής: Πρόεδρος: Παναγιωτίδης Κωνσταντίνος - Αντιπρόεδρος: Τσάτση Λευκοθέα
Γραμματέας: Παναγιωτίδης Φώτιος - Ταμίας: Παπαγιαννόπουλος Χαρίλαος
Μέλη: Κούκης Σταύρος, Βλαχάβα Ειρήνη, Κάππου Αγγελική

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ

Αγαπητοί χωριανοί,

Με έκπληξη και λύπη διαβάσαμε στην επιστολή σας, ότι στο καινούργιο Δ.Σ. της αδελφότητος παραμένουν, ως Πρόεδρος και Αντιπρόεδρος, οι ίδιοι, του προηγούμενου Δ.Σ., οι κ.κ. Κων/νος Παναγιωτίδης και Φώτιος Παναγιωτίδης, ενώ με επιμονή είχαν αρνηθεί τη συμμετοχή τους στο νέο Δ.Σ., κατά τις διεργασίες της Συνελεύσεως στις 15-5-2004. Αντίθετα, οι νομίμως εκλεγμένοι-διορισμένοι κ. Νίκη Γκουντουβά και οι κ.κ. Παναγιώτης Ζακόπουλος και Κων/νος Παπαζήσης δεν αναφέρονται. Ούτε και η κ. Ευτυχία Γεράση, η οποία δεν είχε εκφραστεί αρνητικά για τη συμμετοχή της.

Σας υπενθυμίζουμε ότι ήμασταν παρόντες και μάρτυρες της Συνελεύσεως. Ως εκ τούτου, σας επισημαίνουμε ότι οι αντικαταστατικές κινήσεις και οι αυθαιρεσίες δεν ευνοούν την αδελφοσύνη, τη συσπείρωση, τη συνεργασία, ούτε και την πλαισίωση από τις νέες γενιές... Ό,τι σπέρνετε, θερίζετε!

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς

Το Δ.Σ.

.....

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ

ΔΡΥΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΠΩΓΩΝΙΑΝΗΣ ΚΑΙ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Αριθ. Πρωτ. 56 Εν Δελβινακίω τη 16^η Αυγούστου 2004

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 91^η

ΘΕΜΑ: «Κοσμάς ο Αιτωλός ο Άγιος της Ελλάδος και της Βορείου Ηπείρου»

Αγαπητοί μου Χριστιανοί,

Η 24^η Αυγούστου αποτελεί ορόσημο για τον νεώτερο Ελληνισμό. Γιατί, κατά την ημερομηνία αυτή, το έτος 1779 μ.Χ., μαρτύρησε ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός. Για τον Χριστό, για την Ελλάδα και, ειδικότερα, για τη Βόρειο Ήπειρο. Και υπήρξε – κατά γενική ομολογία – ο κορυφαίος πρόδρομος της Εθνικής Επανάστασης του 1821.

Το τι ήταν και τι έργο επετέλεσε ο Κοσμάς όλοι, λίγο-πολύ, το γνωρίζουμε. Με τις τέσσαρες ιεραποστολικές του περιοδείες ώργωσε ολόκληρο σχεδόν τον Ελλαδικό χώρο και, ιδιαίτερα, την περιοχή της Βορείου Ηπείρου, που υπέφερε περισσότερο από την αφόρητη καταπίεση του Τούρκου κατακτητή. Μη το ξεχνάμε, ότι, τότε, τον 18^ο αιώνα, στα Βαλκάνια απλωνόταν βαρύς ο τουρκικός ζυγός. Ακριβώς δε, επειδή ήταν ο

ζυγός αυτός βαρύς, βαρύτατος, αρκετοί Έλληνες μη υποφέροντας τα δεινά της σκλαβιάς, αλλαξοπιστούσαν και γινόντουσαν μουσουλμάνοι, γεγονός, που αν συνεχιζόταν, θα είχε βαρύτερες επιπτώσεις στην ίδια την ύπαρξη του Ελληνισμού.

Τότε, λοιπόν, η Θεία Πρόνοια εχρησιμοποίησε ως «σκεύος εκλεκτόν» τον Άγιο Κοσμά τον Αιτωλό. Αυτός ο απλός Ιερομόναχος, με το τριμμένο ράσο, αλλά με την φλογερή ψυχή, παίρνοντας την ευχή του τότε Οικουμενικού Πατριάρχου, περιώδευσε ολόκληρο σχεδόν τον Ελλαδικό χώρο, και ιδιαίτερα την Βόρειο Ήπειρο, που, τότε, εκινδύνευε τα μέγιστα. Δέκα εννέα ολόκληρα χρόνια, από το 1760 ως το 1779 (έτος του μαρτυρικού του θανάτου) διήρκεσαν οι περιοδείες του. Συγκέντρωνε χρήματα για να κτίζονται σχολεία και να πληρώνονται οι δάσκαλοι - εκήρυττε και δίδασκε συνεχώς τους χριστιανούς - τελούσε ευχέλαια για να ευλογούνται οι πιστοί - μάθαινε στους ανθρώπους να μπολιάζουν τα δένδρα και από άγρια να γίνονται ήμερα και καρποφόρα. Και, τέλος, είπε και πολλές προφητείες, από τις οποίες αρκετές ήδη επραγματοποιήθηκαν κατά θαυμαστό τρόπο, ενώ άλλες δεν έχουν ακόμη επαληθευθεί. Το έργο του επισφραγίσθηκε με τον μαρτυρικό θάνατό του, στις 24 Αυγούστου 1779, ενώ η Εκκλησία επεβεβαίωσε την αγιότητά του δια της υπ' αριθ. 260/20.4.1961 Συνοδικής Πράξεως του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Η ακριτική Κόνιτσα ευλαβείται ιδιαίτέρως τον Άγιο Κοσμά τον Αιτωλό. Προς τιμήν του ο αοίδιμος Μητροπολίτης Δρυινοπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης κυρός ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ ανήγειρε προ τριάντα περίπου ετών, τον γνωστό μεγαλοπρεπή Ναό, ο οποίος, τελευταία, άρχισε να αγιογραφείται. Κάθε χρόνο γίνονται εορταστικές εκδηλώσεις, που και εφέτος, συν Θεώ, θα πραγματοποιηθούν κατά το ακόλουθο πρόγραμμα:

α) Την Δευτέρα, 23 Αυγούστου, στις 7.30 μ.μ. θα ψαλή ο Μέγας Εσπερινός και εν συνεχεία θα επακολουθήσει η λιτάνευση της Εικόνας και του Ιερού Λειψάνου του Αγίου.

β) Την Τρίτη, 24 Αυγούστου, θα τελεσθεί πολυαρχιερατική Θεία Λειτουργία.

Η συμμετοχή, όλων είναι απολύτως απαραίτητη, όπως επίσης και η ανάρτηση της Ελληνικής σημαίας.

Χρόνια πολλά σε όλους, άγια, ευλογημένα.

Διάπυρος προς Κύριον ευχέτης
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Δρυινοπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης ΑΝΔΡΕΑΣ

Αριθ. Πρωτ. 60

Εν Δελβινακίω τη 6^η Σεπτεμβρίου 2004

ΨΗΦΙΣΜΑ

«1) Ευχαριστούμε τον Άγιο Θεό για την ευλογημένη ευκαιρία του Συνεδρίου, που μας εχάρισε και τούτη τη χρονιά.

2) Συνειδητοποιούμε το χρέος και την ποιμαντική μας ευθύνη απέναντι στο χριστεπώνυμο πλήρωμα της Εκκλησίας, στους γεμάτους σύγχυση και ανασφάλεια σημερινούς καιρούς.

3) Παρακολουθούμε με αγωνία τις εκρήξεις της ανεξέλεγκτης βίας και του τυφλού φανατισμού, σε διάφορες περιοχές του πλανήτη μας, και προσευχόμαστε να φωτίσει ο Θεός τους ανθρώπους και να χαρίσει σε όλους την ειρήνη Του, την «πάντα νουν υπερέχουσαν».

4) Απευθύνουμε αδελφικό πατριωτικό χαιρετισμό στους Ελληνοκύπριους και Βορειοηπειρώτες αδελφούς, με την βεβαιότητα ότι ο Κύριος, που, όπως Εκείνος γνωρίζει, επιτρέπει τώρα να διέρχονται «δια πυρός και ύδατος», σύντομα θα τους εξαγάγει «εις αναψυχήν». Τέλος,

5) Χαιρετίζουμε τους νέους Έλληνες Ολυμπιονίκες και τους συγχαίρουμε για τις επιτυχίες τους. Ευχόμαστε να γίνουν πρότυπα για την νεολαία μας με το ήθος και την αρετή τους.»

28^η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΕΤΣΙ ΝΙΚΗΣΑΝ

Ενίωσε τη θαλπωρή του οκτωβριανού ήλιου να τον ζεσταίνει. Ώρα τώρα καθόταν στο παγκάκι του πάρκου και, χωρίς να βλέπει, άκουγε γύρω του τα παιδιά να χαλούν τον κόσμο με τα παιχνίδια τους. Κάποια απ' αυτά πότε-πότε τραγουδούσαν και κανένα στίχο ενός τραγουδιού, που τους έμαθε ο δάσκαλός τους για την 28^η Οκτωβρίου. Αναγάλλιαζε η ψυχή του γέρου σαν τ' άκουγε και περίμενε πότε η παρέα των μικρών παιδιών θα το ξανάλεγε.

Η αίσθηση ότι κάποιος τον πλησίασε, τον έκανε να μαζευτεί στο παγκάκι του. Άκουσε κάτι σαν ρόδες να σταματούν δίπλα του και κάποιον να λέει: «Θα γυρίσω σε μια ώρα να σε πάρω πατέρα».

- Έχετε ώρα εδώ; άκουσε τον άγνωστο δίπλα του να τον ρωτά.
- Ναι, είναι ωραίο να κάθεται στον ήλιο και ν' ακούς τα παιδιά να παίζουν.
- Έχετε καιρό που δεν βλέπετε;
- Καιρό; Ο χρόνος λες και σταμάτησε σε κείνη τη μέρα κι ας έχουν περάσει από τότε εξήντα χρόνια.

Ξαφνικά το πρόσωπό του ζωήρεψε.

- Τ' ακούτε, τ' ακούτε; είπε ο γέρο-Ευθύμης.

Το τραγούδι των παιδιών έφτασε ολοζώντανο στα αυτιά τους.

- Τότε, σ' αυτόν τον πόλεμο. Εκεί τ' άφησα τα μάτια μου. Στα βορειοηπειρωτικά βουνά άφησα το φως μου. Τ' ακούτε τα παιδιά που τραγουδούν; Τραγουδούν για τα μάτια μου που έχασα και για το φως της Ελλάδας που δεν σβήνει ποτέ! Αλήθεια σας λέω, κύριε, όταν ακούω αυτά τα παιδιά να τραγουδούν, νιώθω πως δεν μου λείπει το φως.

Η σιωπή του άγνωστου έκανε το γέρο-Ευθύμη να παραξενευτεί.

- Ίσως σας φαίνονται υπερβολικά αυτά που λέω, όμως...
- Όχι, όχι, καθόλου υπερβολικά, τον διέκοψε ο άγνωστος. Σας νιώθω, σας καταλαβαίνω. Αν είχατε τα μάτια σας, θα βλέπατε πως κάθομαι χωρίς πόδια σ' ένα καροτσάκι. Μόλις σας πλησίασα, λαχτάρησε η καρδιά μου. Κι όταν μου είπατε πως εκεί πάνω χάσατε τα μάτια σας, μου θυμίσατε έναν φίλο, έναν αδελφό που τον γνώρισα για τρεις ώρες μόνον κι ύστερα τον έχασα. Δεν έπαψα ποτέ να τον θυμάμαι, όμως κάτι τέτοιες μέρες δεν μπορεί να φύγει από τη σκέψη μου.

Ο γέρο-Ευθύμης έγειρε πάνω στο μπαστούνι του συλλογισμένος. Πόσα δεν θύμιζε και σ' αυτόν αυτός ο ξένος!

- Δεν πρόλαβα να πολεμήσω πολύ, συνέχισε ο άγνωστος. Σε μια συμπλοκή στο Μοράβα ένιωσα την οβίδα να με κόβει στα δυο. Οι Έλληνες με τον ενθουσιασμό

της νίκης έτρεχαν, έτρεχαν να καταλάβουν το ύψωμα. Κι εγώ έκλεισα τα μάτια από τον πόνο και την εξάντληση και περίμενα το θάνατο.

Ταράχθηκε ο γέρο-Ευθύμης κι ένιωσε το μπαστούνι του να τρέμει κάτω από τα χέρια του.

- Αρκετή ώρα έμεινα έτσι περιμένοντας το θάνατο, άκουσε πάλι τον ξένο να του λέει, ως τη στιγμή που ο Θεός θέλησε να σκοντάψει επάνω μου αυτός που θα μου έσωζε τη ζωή, ένας τυφλός που ψαχούλευε απεγνωσμένα να βρει δρόμο στα βουνά, που να οδηγεί σε κατοικημένη περιοχή.

Φούσκωσε το στήθος του γέρο-Ευθύμη. Ήθελε να κλάψει, να φωνάξει. Μα όχι. Θα περίμενε ν' ακούσει την ιστορία ως το τέλος. Μπορεί κάτι ν' άλλαζε.

- Έσκυψε επάνω μου, θυμάμαι, με αγάπη, άκουσε τη ραγισμένη φωνή του συντρόφου του να λέει, με σήκωσε και με φορτώθηκε στην πλάτη του.

«Θα γίνεις εσύ τα μάτια μου», μου είπε, «κι εγώ τα πόδια σου». Εγώ τον οδηγούσα κι εκείνος περπατούσε ασταμάτητα, γιατί φοβόταν πως θα πέθαινα από την αιμορραγία. Λίγο έξω από το χωριό μάς βρήκαν λιπόθυμους από την εξάντληση. Από τότε δεν τον ξανάδα τον φίλο μου.

- Στράτο! Στράτο δεν σε λένε; Σε ρώτησα και μου το είχες πει. Θυμάσαι;

Ο γέρο-Ευθύμης είχε σηκωθεί όρθιος και έψαχνε δακρυσμένος τ' απλωμένα χέρια του φίλου του. Και εκείνος τον έσφιξε μ' αγάπη στην αγκαλιά του.

Κάπου μακριά, στην άλλη άκρη του πάρκου, ξανακούστηκε το τραγούδι των παιδιών.

- Πάμε κοντά τους, πρότεινε ο Στράτος. Πάμε να τους πούμε την ιστορία μας.

Κι έπιασε με τα δυο του χέρια τις λαβές του καροτσιού ο γέρο-Ευθύμης. Και έγινε άλλη μια φορά οδηγός του ο ανάπηρος φίλος του. Κι όσο πλησίαζαν προς τα παιδιά, τόσο η χαρά μεγάλωνε μέσα τους. Αφού υπήρχαν ακόμη παιδιά να την τραγουδούν, δεν έσβησε η Ελλάδα. Και σίγουρα εκείνα τα παιδιά, που τους κοιτούσαν τώρα απορημένα, ποτέ δεν θα μπορούσαν να φανταστούν, ως τη στιγμή που άκουσαν την ιστορία, πως ο γέρο-Ευθύμης ήταν τυφλός, για να μπορούν αυτά ελεύθερα να παίζουν στον ήλιο, και πως ο γέρο-Στράτος ήταν δίχως τα πόδια του, για να μπορούν αυτά να τρέχουν άφοβα ανάμεσα στις προτομές των ηρώων του πάρκου.

Μα το πιο σίγουρο είναι πως στο τέλος, αυτά τα παιδιά δεν μπορούσαν να ξεχωρίσουν μέσα απ' τα παιδικά τους μάτια ποιοι φάνταζαν περισσότερο ήρωες, οι προτομές του πάρκου ή τα δυο συμπαθητικά γεροντάκια που είχαν μπροστά τους και που μέσα στα ακρωτηριασμένα σώματά τους έκλειναν μια ψυχή ολόρθη και φωτεινή; Ολόρθη σαν την Ελλάδα και φωτεινή σαν τα ιδανικά της, την ανθρωπιά και την αδελφосύννη.

(«Πατρίδα μου, Ελλάδα σ' αγαπώ» Ελένης Βασιλείου, Εκδόσεων «Χριστιανική Ελπίς») Το έλαβα εκ της Ι.Μ. Δ.Π. & Κονίτσης.

*...Λέει γι' αυτούς που φεύγοντας
κάνουν τα σπίτια τ'άδεια
από πρόσχαρες φωλιές
στοιχειωμένα ρημάδια!
Κ. Παλαμάς*

